

[Fritze Teisen.]

at Lovforslaget paa adskillige Punkter er ret uklart og ret uretfærdigt. Det drejer sig desuden om en meget farlig Lov, for den udtaler, at alle de Kommuner, som har ydet Hjælp i Tiden fra 1. Februar til 30. April i Anledning af Arbejdsløsheden, skal have den foreslaaede Understøttelse. Men ligger der ikke heri et ganske overordentlig farligt Præcedens? Hvis man vedtog denne Bestemmelse, vilde den saa ikke paa omtrent et hvilket som helst givet Tidspunkt, naar der var ret stor Arbejdsløshed her i Landet, tvinge til, at der blev fremsat Forslag om en lignende Hjælp paa samme Maade. Jeg synes, det er overordentlig farligt saaledes at tage et bestemt Tidspunkt og sige: Nu giver vi Hjælp til det, der sker til det Tidspunkt, idet der kan være andre Tider, hvor det kunde være lige saa berettiget at yde Hjælp.

Vi kan ikke tiltræde den Del af Forslaget, der angaar Hjælp til Kommunerne til Hjelpekasserne og Hjælp i Anledning af foretagne Arbejder, idet jeg med Hensyn til det sidste Punkt maa bemærke, at der synes heller ikke at være nogen særlig Rimelighed i, at man stiller Nødhjælpsarbejder og almindelige Arbejder lige. Ogsaa det vil for Fremtiden være et meget farligt Præcedens. Jeg tror, at hele første Afsnit af denne Lov vilde blive saa farligt i sin Anvendelse, at man absolut ikke bør gaa dertil. Vi viste i Vinter under Behandlingen af Kriseforslagene vor Villie til at yde Hjælp paa forskellig Maade med Hensyn til Krisekasser. Der er netop af vort Parti stillet Forslag om en særlig Hjælp til Kommunerne. Men man kan ikke tvinge os til, selv om vi ønsker paa visse Punkter at komme Kommunerne til Hjælp, at komme dem til Hjælp netop paa et Punkt, hvor det strider mod vore Anskuelser.

I det Øjeblik den høje Regering fastholder, at disse Forslag udgør en Helhed, vil mit Parti tvinges til at stemme imod dem, medens vi, for saa vidt angaar Afsnit II, meget gerne saa en Del af Forslagene der fremmet. Det kan ikke skjules — det ved vi alle sammen, selv om det ikke staar udtrykkeligt her —, at i Øjeblikket er Landbruget det kriseramte Erhverv. Og kan man paa nogen rimelig og fornuftig Maade komme det til Hjælp, skal vort Parti ogsaa være villigt dertil. Der er et gammelt Ord, der siger, at

har Bonden Penge, har alle Folk Penge, og paa Grundlag af dette vil det være overordentlig heldigt, om man kunde søge at understøtte dette kriseramte Erhverv saa godt, som Forholdene tillader det. Selv om der nu i de Forslag, der indeholdes i Afsnit II, er Ting, vi ikke kan yde vor ubetingede Tilslutning, vil vi dog i Betragtning af Landbrugets vanskelige Situation være villige til at gaa ind paa disse Forslag. Jeg kan sige saa meget, at vi maaske havde været gladere, om Fordelingen havde været en noget anden, idet Kommunerne skal have 3½ Million, medens de betrængte Erhverv efter Forslaget kun faar 900 000. Vi havde gerne ønsket en anden Fordeling. Men hvad angaar Forslagene om Mergel og Gødningsskalk og om Tilskud til Forrentning af Laan til Mergelbaner, skal de ikke møde nogen Modstand hos os, ej heller de andre Forslag om Tilskud til Forrentning af Laan, optagne af Driftslaaneforeninger.

Jeg kunde dog fristes til at indskyde en Bemærkning i denne Sammenhæng. Vi havde i Gaar til Behandling et Lovforslag, der gav Anledning til en Diskussion, som i meget væsentlig Grad drejede sig om Rente-foden, om hvad man maatte antage for normal Rente. Nu giver man disse kriseramte Erhverv en Lettelse i Rentesatserne, hvorved de delvis kommer ned paa 4,35 og delvis paa 4 pCt. Vi fik i Gaar ikke — det var for Resten Venstre, der forlangte det — Svar fra den højtærede Minister paa, hvad der maatte anses for en ønskelig Normalrente. Men naar man foreslaar fra Regeringens Side, at disse Erhverv skal yde 4,35 eller 4 pCt., ligger deri en Antydning af, hvad Regeringen i saa Henseende maatte ønske. Jeg mener, at Forslaget for saa vidt er ganske overordentlig farligt, idet mange andre Laantagere, af hvad Art de nu kan være, f. Eks. de Husmænd, der sidder med Stats-husmandsbrug, med Rette kunde komme og kræve en lignende Rentenedsættelse af Staten, naar noget saadant gennemføres paa andre Omraader. Naar man gaar til denne Rentenedsættelse, synes det mig at være rigtigt fra Rigsdagens Side at betone, at det drejer sig om en Rentenedsættelse i Anledning af de specielt vanskelige Tider og en Rentenedsættelse, man ikke ønsker skal danne Præcedens for Statens andre Udlaan,